

VASÁRNAP DÉLELŐTT
NEM MANHATTANBEN

Az utca túloldalán bezárt
boltok, hol az üveg csak
e szórt fényt tükrözi, vagy
rég villamosok halványan
égre karcolt felsővezetékét,
a fenti, félig nyitott ablakok
emlékezetét. Az elnyúló,
ferde árnyak fakó felszínre
hullott függőlegességek,
nem a magunk vetületei.

A leghosszabb és szinte
mozdulatlan, ujjnyi széles
árnyék a festetlen járda-
szegély mellett egy valahol
jobbra lévő, fáknál ölesebb,
utcai lámpáknál magasabb
dolgot jelez: láthatatlan,
kitartó énünk, talán és
nem jellemzően, ezúton
nyújtja be igényét a szín-
térre, az egészre, mindenre.

(Fordította: Szilágyi Mihály)